

АНГЕЛМАН СИНДРОМИ

Рахманова Сожида Иброхимжанова

УЗМУ Биология факультет Генетика кафедраси 2-курс магистр

Ангелман синдроми—бу 15-хромосомада жойлашган ген мутацияси натижасида келиб чысадыган патология бўлиб, акл-нутқ ва мотор ривожланишининг кечикиши, аутизм спектрининг бузилиши, ҳиссий соҳанинг хусусиятлари ("бахтли" юз ифодаси билан биргаликда) кулги, табассум, ишонувчанлик портлашлари билан), стереотиплар (қўлларни силкитиш ёки силаш), эпилептик тутилишлар билан номоён болади.

Ангелман синдромининг тарқалиши 10 минг чақалоқдан 1тада кузатилади. Аммо кўплаб ҳолатлар аниқланмасдан қолмади ва нутқ ривожланишининг кечикиши, хулқ-авторининг бузилиши, эпилепсия билан невролог томонидан бошқа ташхис куйилиб кузатувга олинади. Ўғил болалар ва қизлар бир хил частотада касал бўлишади. Ақлий заиф bemorлар орасида пайдо бўлиш частотасини ўрганишда Ангелман синдроми билан оғриган bemorларнинг 4,8% аниқланди.

Ангелман синдромининг сабаби

Геномда ўн бешинчи хромосоманинг она нусхасининг 15q11-13 қисқа елкасининг 13-13 million таянч жуфт ДНКнинг бир қисми йўқ булиши кузатилади.

Ангелман синдроми 15-хромосоманинг маълум бир мінтақасида генларнинг нормал оналиқ нусхаларини йўқотиши туфайли юзага келади. Кўпинча бу хромосома сегментини йўқ қилиш орқали содир бўлади. Касалликнинг бошқа сабаблари битта оталик дисомияси, транслокация ёки ушбу соҳадаги битта геннинг мутацияси бўлиши мумкин.

Одатда, соғлом одам 15-хромосоманинг иккита нусхасини олади, бири онадан, иккинчиси отадан. Бироқ, Ангелман синдроми учун жуда муҳим бўлган ушбу хромосоманинг мінтақаси, генларнинг оналиқ ва оталик нусхаларини ифодалаш жуда фарқ қиласи. Бу gender эпигенетик imprinting билан боғлиқ; ДНК метилизациясининг биокимёвий механизми. Соғлом одамда она аллелининг ифодаси кучлироқ, ота аллели еса деярли намоён бўлмайди. Агар генларнинг оналиқ нусхалари олиб ташланса ёки мутацияга учраган бўлса, бу Ангелман синдромининг пайдо бўлишига олиб келади

(агар шунга ўхшаш механизмлар туфайли оталик нусхаси йўқолса, бу Прадер-Вилли синдромини келтириб чиқаради). Шуни таъкидлаш керакки, Ангелман синдромини (UBE3A нуксони) ташхислаш учун ўтказиладиган метилизация тести аслида қўшни SNRPN генини (метилизациянинг тескари табиатига ега) топишга қаратилган.

Ангелман синдроми битта ген мутациясининг натижаси ҳам бўлиши мумкин. Убиквитин метаболизмида иштирок етадиган бу ген (UBE3A) хромосомаларнинг иккала нусхасида (ота-она ва онада) мавжуд, аммо унинг ҳаракати метилизация (imprinting) жараёнидан фарқ қиласи. UBE3A генининг оталик нусхасини инактивацияси мияда (гипокамп ва церебеллумда) содир бўлади, она аллели еса деярли ҳар доим фаол бўлиб қолади.

Ангелман синдромининг пайдо бўлишига олиб келадиган енг кенг тарқалган генетик нуксон: хромосома минтақасининг 4мб (мега) она нусхасини йўқ булиши 15q11-13, бу мияда UBE3A нинг ота-она нусхасини ифода этишининг йўқлигига олиб келади. UBE3A Е6-AP лигазасининг фаоллигини кодлайди, бу унинг субстратларини жуда еҳтиёткорлик билан танлайди. Бу тўртта Е6-AP субстратларини аниқлаш Ангелман синдромининг пайдо бўлиши мумкин бўлган молекуляр механизмларни бироз тушунишга имкон берди.

Клиник белгилар.

Ангелман синдромига хос бўлган клиник хусусиятлар ва уларнинг беморлар орасида тарқалиш частотаси қўйида тавсифланган:

1. Барча беморларда 100%:

- ривожланишнинг жиддий функционал кечикиши;
- нутқ функцияларининг бузилиши (тилнинг тўлиқ йўқлиги ёки minimal ишлатилиши);
- оғзаки бўлмаган кўникмалар оғзаки нутқа қараганда яхшироқ ривожланган;
- восита функцияларининг бузилиши (ҳаракат, мувозанатнинг бузилиши), қоида тариқасида, ҳаракатларнинг атаксияси ва (ёки) оёқ-қўлларнинг титраши;
- хулқ-атвор аномалликлари: тез-тез сабабсиз кулги (табассум), баҳтли ҳолат, енгил қўзғалувчанлик, тез-тез қарсак чалиш, гипермотор хатти-ҳаракатлар, концентрациянинг паст даражаси.

2. Тез-тез кузатиладиган хусусиятлар (беморларнинг 80% дан ортиғига хос):

- кечикиш, бош атрофининг номутаносиб ўсиши, бу, қоида тариқасида, 2 ёшгача микросефалияга (мутлақ ёки нисбий) олиб келади;
- одатда уч ёшга тўлмаган ёшда пайдо бўладиган тутилишлар;
- аномал ЭЭГ (электроэнцефалограмма) натижалари, унинг характерли хусусияти тўлқинларнинг катта амплитудаси ва паст вақт динамикаси.

3. Тегишли хусусиятлар (беморларнинг 20-80% учун хос):

- гилайлик;
- тери ва кўзнинг гипопигментацияси;
- тил ҳаракатлари устидан назоратни бузиш, сўриш ва ютишда қийинчилик;
- гиперактив tendon рефлекслари;

- ерта болалик даврида овқатланиш билан боғлиқ муаммолар;
- юриш пайтида күтарилигандын, егилгандын құллар;
- пастки жаг ъ чўзилгандын;
- иссиқликка сезирликни ошириш;
- кенг оғиз, тишлилар орасидаги кенг масофа;
- уйқу бузилиши;
- тез-тез оқаётгандын, чиқадигандын тил;
- доимий ичиш истаги;
- кенгайтирилигандын чайнаш ҳаракатлари;
- текис енса;
- силлиқ кафтлар.

Ангелман синдромининг клиник белгилари ёшга қараб үзгәради. Хусусан, гиперактивлик ва ёмон уйқу каби намойишлар камроқ учрайди.

Юз хусусиятлари сезиларли даражада ўзгармайды, лекин АС билан касалланган күплаб катталар ёшига нисбатан анча ёш күринади.

Жинсий ривожланиш сезиларли даражада бузилмайды.

АС билан оғриган беморларнинг күпчилигида сийдик тута олмаслик кузатилади. Ангелман синдроми нейродегенератив синдром емас, яғни зарур даволаш амалга оширилса, унинг намоён бўлиши камайиши мумкин.

Ангелман синдроми бўлган беморларга тугмаларсиз кийимларни танлаш керак, чунки фақат бу ҳолатда улар ўзлари кийинишлари мумкин. Аксарият катталар пичноқ ёки қошиқ ва вилкалар билан овқатланишлари мумкин, шунингдек, оддий уй вазифасини бажаришни ўрганишлари мумкин.

Мумкин бўлган таҳлил усуллари: *in situ* люминесцент дурагайлаш жараёни, 15q11–q13 минтақасида ДНК метилацияси, imprinting маркази мутациясини таҳлил қилиш, UBE3A генининг бевосита мутациясини таҳлил қилиш оркали амалга оширилади.

Вилямс синдроми

Вилямс синдроми ("елф юз" синдроми) ирсий хромосома қайта тузилиши натижасида юзага келадиган синдромдир. Вилямс синдроми ўзига хос хусусиятларга ега аломатлар тўпламидир: тўла дудоқлар, хириллаган овоз, туғма юрак ва қон томир касалликлари. Вилямс синдроми (СВ) кўп туғма малформация (суправалвуляр аорта стенози, периферик ўпка артерияси стенози киради), характерли "елф юзи", ақлий заифлик ва қолоқлик, характерли тиш нуқсонлари ва инфантил гиперкалсемия кузатилади. СВ ҳам тавсифланади тўлиқ лаблар ва бўғиқ овоз кузатилади.

Синдром 1961 йилда янги Зеландиялик кардиолог Ж. Вилямс томонидан тасвирланган бўлиб, у юрак-қон томир тизимининг ўхшаш нуқсонлари бўлган беморлар орасида ҳам худди шундай кўринишга эга ва ўртacha қолоқликка эга одамларни ажратиб кўрсатган.

Беморлар адабиётда "елф юзи" деб номланган маҳсус юз тузилишига ега, чунки у анъанавий, фолклор асарлардаги элфларнинг юзига ўхшайди. Улар кенг пешона, кошларнинг ўрта чизик бўйлаб ёйилиши, тўлиқ ёноклари, тўлиқ лаблари билан катта оғиз, буруннинг ўзига хос шакли билан ажралиб туради текис тўмтоқ уни, кичик, бироз учли ияк.

Вилямс синдромида ақлий заифлик барча ҳолатларда кузатилади. Ушбу синдром визуал-хаёлий фикрлашнинг етишмаслиги билан тавсифланади, фикрлаш деярли йўқ. Интеллектуал нуқсон даражаси жуда муҳим, IQ ўртacha 40 дан 50 гача (ўртacha ақлий заифлик — имбесиллик даражаси).

Шуни таъкидлаш мумкинки, нуқсоннинг психопатологик тасвири барча bemorларда жуда ўхшаш: ақлнинг сезиларли даражада пасайиши билан bemorлар нисбатан катта сўз бойлигига ега, жуда суҳбатдош, таклидга мойил, болалар нутқи жуда яхши. Баъзи болаларда гиперактивлик, кўрқув ва ташвиш бор.

Баъзи болалар ёрдамчи мактабда ўқишилари мумкин, улар ўқиши ва ёзиши ўзлаштирадилар, лекин улар ҳатто енг оддий меҳнат операцияларини ташкил етиш билан боғлиқ ҳаракатларни қила олмайдилар.

СВ нинг сабаби 1,5 дан 1,8 Мб гача гомозиготли хромосома делецияси кузатилади 7q11.23, унда тахминан 28 ген мавжуд. Бугунги кунда бир неча мутациялари шаклланиши мумкин бўлган генлардан иборат:

- * ELN-юрак-қон томир тизимининг патологияси;
- * LIMK1-визуал-фазовий когнитив қобилияtlарнинг бузилиши;
- * GTF2I - камайтирилган разведка;
- * STX1A-нейротрансмиттер ва insulin секрециясини чиқаришда қатнашади;.
- * BAZ1B-ген маҳсулоти, BAZ1B оқсили, Д витамини рецепторларини боғлади, бу СВда гиперкалсемия билан боғлиқ деган тахмин бор;
- * CLIP2-ген свда серебеллар дисфункциясида иштирок етади деб тахмин қилинади;
- * GTF2IRD1-СВ нинг краниофасиял хусусиятлари билан боғлиқ;
- * NCFL-гипертензия хавфини камайтириш билан боғлиқ.